

brorum mos, vt si qua è
medio tollatur litera, eius
motionem proximè antece-
dens assumat, propria abie-
cta, vt hîc videre licet. Ea-
dem etiam est ratio de literis
futures: vbi pro יִהְיֶה, dicitur
יִהְיֶה. similiter de aliis illius personis.

לְהַפְקִיר	הַפְקִיר
מִהַפְקִיר	צוּן
Imperativus	הַפְקִיר
הַפְקִירִי	הַפְקִירוּ
הַפְקִירְנָה	עֲתִיד
Futurum	יִפְקִיר
תִּפְקִיר	תִּפְקִיד
תִּפְקִירִי	אֶפְקִיר
	יִפְקִירוּ
תִּפְקִירְנָה	תִּפְקִירוּ
	נִפְקִיר

Regula.

Quia hirc magnum & .. motiones sunt inter se cognatæ, altera alterius vicem frequenter subit, vnde vltima syllaba infinitiui, imperatiui, & futuri huius coniugationis, in omnibus verborum ordinibus esse potest, vel .., vel hirc magnum.

Coniugatio **לפעל**.

Sexta coniugatio actiuae superioris passiuæ, à forma, **פעל** nominatur: ea habet ante primam thematis **ה** affectum **ת**: quod plurimum perdit seu a, & nos hic utroque modo expressimus rudibus propter exemplarium varietatem, ut assuescant illi lectioni Ateph camets, quando perdit seu a, per illius secundam regulam cuius supra suo loco iam meminimus. In hac, prima thematis habet seu a, & secunda -. Significat verò pati, altero ei qui agit, suadente & curante. ut, **הפך** impulsus fuit visitare.

E Exemplum:

Quintam con
habet, appellant:
coniugationis cha
sequente seu a qui
magno cum acco
fecit. Eius signifi
& authore.

In vtroque pa
 ius coniugationi
 ente מ formatiu
 tollitur de medi
 gationis charact
 licet vitetur serui
 rum multitudo.
 מִּפְקָדִים, in Ben
 מִּפְקָדִים, in Paul
 citur מִּפְקָדִים, pos
 ה sublati sub מ a
 rendo per seua. C
 dem vulgatus e